

РЕШЕНИЕ

№ 1458

гр. София, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **10059** по описа за **2021** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на директор на дирекция „Инспекция по труда- Софийска област“, срещу Решение (без номер) от 06.09.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 18-ти състав, постановено по н.а.х. дело № 4890/2020 г., с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 23-003282/20.02.2020 г., издадено от директор на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на [фирма] е наложена имуществена санкция 2500 лева на основание чл. 416, ал. 5 от КТ вр. чл. 414, ал. 3 от КТ за нарушение по чл. 63, ал. 2, вр. ал. 1 от КТ.

В жалбата се релевират доводи за незаконосъобразност на въззивното решение, като постановено при неправилно тълкуване на материалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения. Искането до съда е за отмяна на решението. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът не взема отношение.

Представителят на Софийска градска прокуратура предлага, да се уважи касационната жалба, като основателна.

Административен съд София-град, XX касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за

установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 211, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

При осъществения контрол на съдебното решение, касационната инстанция намира, че СРС, НО, 18-ти състав не е извършил анализ и преценка на събраните по делото писмени доказателства, не е изложил доказателствени, фактически и правни изводи относно релевантните за повдигнатото от административнонаказващия орган нарушение - предмет на административнонаказателното обвинение, обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, както и по приложението на закона. Липсва изцяло описание на фактическата обстановка (посочени са само АУАН и НП), а правните мотиви се свеждат до констатация за липса на компетентност на наказващия орган да издава наказателни постановления. В тази връзка следва да се отбележи, че районният съд, като съд по фактите и правото е длъжен да установи безспорна фактическа обстановка, въз основа на представените пред него доказателства, както и служебно да събере други доказателства, ако е необходимо, а не да се позовава на установените от актосъставителя факти, отразени в АУАН и НП. Последните подлежат на проверка от съда и констатацията, че същите се потвърждават от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, не освобождава районния съд от задължението му да изложи в мотивите на решението фактическата обстановка, която приема за безспорно установена и на която основава правните си изводи относно административнонаказателната отговорност на санкционираното лице. На следващо място съдът намира, че изложените правни мотиви са изключително бланкетни и лаконични, което по същество се равнява на липса на мотиви. Липсата на описана релевантна фактическа обстановка, както и на адекватни правни изводи в обжалвания съдебен акт препятства касационната проверка по приложението на закона.

Въззивният съд неправилно е приел, че актосъставителят и наказващият орган не притежават съответната компетентност. Съгласно чл. 416, ал. 5 КТ наказателните постановления се издават от ръководителя на съответния орган по чл. 399, 400 и 401 или от оправомощени от него длъжностни лица съобразно ведомствената принадлежност на актосъставителите. Съгласно чл. 399, ал. 1 КТ цялостният контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности, включително по изплащане на неизплатени трудови възнаграждения и обезщетения след прекратяване на трудовото правоотношение, се осъществява от Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" към министъра на труда и социалната политика. Съгласно чл. 16, ал. 1 УПИАГИТ дирекциите "Инспекция по труда" са териториални подразделения към Главна дирекция "Инспектиране на труда". Според ал. 2 дирекциите "Инспекция по труда" осъществяват дейността си на територията на съответната област, като упражняват цялостен контрол за спазване на трудовото законодателство във всички отрасли и дейности; Липсата на описана релевантна фактическа обстановка, както и на адекватни правни изводи в обжалвания съдебен акт препятства касационната проверка по приложението на закона. Съгласно чл. 16, ал. 4 УПИАГИТ директорите на дирекции "Инспекция по труда" осъществяват правомощия на административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания. В тази връзка неправилно СРС е приел,

че НП е издадено от лице без компетентност за това.

Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. При липса на фактически установявания в обжалвания съдебен акт се осуетява извършването на касационна проверка по приложението на закона и затова решението на районния съд следва да бъде отменено и делото да бъде върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане. Необходимо е цялостно изясняване на релевантната за случая фактическа обстановка.

Предвид висящността на процедурата съдът не се произнася по искането за разноси до постановяване на окончателен акт.

Воден от горното, Административен съд – София град, XX-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение без номер от 10.09.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 18-ти състав, постановено по н.а.х. дело № 4890/2020 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.